

вашої банківської картки; сервісне обслуговування деяких товарів вказує на те, що товар можна повернути протягом 10 робочих днів, в разі якщо він не “підійшов” покупцеві. Основними користувачами електронної торгівлі є люди з середнім та високим рівнями доходів, освічені та ведуть активну споживчу діяльність.

Однак є і недоліки – товар не можна побачити наживо, потримати в руках, оцінити якість візуально, спробувати в дії і т.д. Зокрема, Верстяк А. В. зазначає у своєму дослідженні, що причинами недостатнього розвитку електронної комерції в Україні є також існуюча і до сьогоднішнього дня недовіра українських підприємств і потенційних покупців до можливостей електронної комерції, відсутність нормативно-правової бази, низька поширеність Інтернет-послуг у малих містах України [1, с. 146].

На даному етапі розвитку української економіки рейтинг найпопулярніших торгових онлайн-ресурсів очолює супермаркет Rozetka, за ним розташувались Deshevshe та Prom. З іншого боку, далеко не всі інтернет-магазини є активними гравцями на ринку.

Утім, сьогодні навряд чи можна знайти сферу бізнесу, якої так чи інакше не торкнулася електронна торгівля. Усього в цій сфері, за словами експертів, працює близько 30 великих магазинів (які в добу відвідують біля тисячі відвідувачів) і понад півтори тисячі дрібних [2, с. 22-23].

Автор акцентує увагу на тому, що аудиторія клієнтів розширюється великими темпами. У 2011 р. понад 90 % користувачів Інтернету в Україні здійснили хоча б одну онлайн-покупку, тоді як у 2008 р. ця цифра не перевищувала 2/3. Зважаючи на те, що місячна аудиторія глобальної мережі впевнено перевищила 23 млн. осіб, можемо стверджувати, що за ринком інтернет-торгівлі величезний потенціал. Об'єктом купівлі в 2011 році стали не лише товари (електротехніка, побутова техніка, квитки на транспорт, взуття), а й різноманітні послуги – реклама, онлайн-ігри. Дослідження на ринку вказують на те, що в Інтернеті переважно споживачі хочуть придбати товари середньої цінової категорії. Овочі та продукти не користуються попитом, оскільки мають властивість швидко псуватись, хоча продуктові супермаркети по всій країні вкладають значні кошти в розширення ринку. Надто дорогі речі стараються не купувати через неодноразові випадки шахрайства у світовій павутині. Середній розмір однієї покупки суттєво варіюється. Вартість чеку в середньому коливається в межах 1500-2500 гривень. Проте спостерігається чітка тенденція до його збільшення.

Отже, головними завданнями щодо розвитку національної складової мережі Інтернет і забезпечення широкого доступу до неї в Україні є: оптимізація економічних умов, робота над законопроектом про електронну комерцію, введення в експлуатацію інноваційного технологічного обладнання для ширшого доступу громадян в мережу Інтернет.

Література

1. Верстяк А. В. Електронна комерція в Україні: стан розвитку / А. В. Верстяк // Матеріали XVII міжнародної науково-практичної конференції. – Чернівці: Рута, 2007. – 272с.
2. Бойко Н. Шопинг в паутині / Н. Бойко // Статус. Економічні новини. Донбас. – 2007. – № 12 (19). – С. 22-23.

Ірина МАМЧУК, Олександр ТУР

Шосткинський інститут Сумського державного університету

ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Найбільш ефективною формою реструктуризації підприємств хімічної промисловості є створення технопаркових конструкцій. У той самий час, робота хімічних підприємств у складі технопаркових конструкцій збільшує техногенне навантаження на навколишнє природне середовище, що передбачає розроблення системи заходів щодо забезпечення екологічної безпеки. Функціонування екологоорієнтованого кластера хімічних підприємств забезпечується відповідним організаційно-економічним механізмом.

Сутністю організаційно-економічного механізму екобезпеки є свідоме розв'язання еколого-економічних суперечностей шляхом застосування певних економічних заходів, методів, інструментів, насамперед через посилення одних і послаблення інших сторін існуючих протилежностей або за допомогою поєднання їх. Під організаційно-економічним механізмом забезпечення екологічної безпеки підприємств хімічної промисловості в процесах їх реструктуризації розуміють сукупність взаємозв'язаних та взаємозалежних форм і методів екологоорієнтованого управління, які структурно поділяються на організаційний механізм, що забезпечує організацію, планування, нормування та контролінг екологічної безпеки, та економічний механізм, який забезпечує мотивацію екологоорієнтованої діяльності суб'єктів господарювання (рис.1) [1].

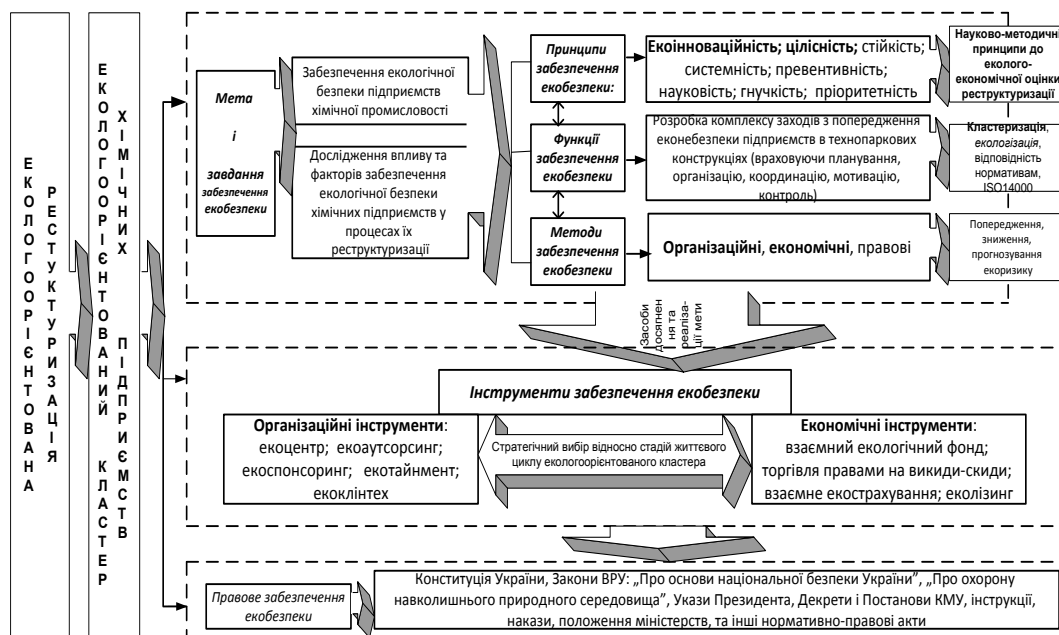

Рис. 1. Структурно-логічна схема організаційно-економічного механізму забезпечення екологічної безпеки підприємств хімічної промисловості в процесах їх реструктуризації

При виборі форми та структури організаційно-економічного механізму забезпечення екологічної безпеки відбувається формування та вибір стратегій забезпечення екологічної безпеки. На даному етапі слід вибирати структуру та інструменти таким чином, щоб відбувалося формування ресурсного забезпечення екологічної безпеки та мала місце взаємодія елементів механізму. Необхідна така структура організаційно-економічного механізму, яка б забезпечувала екологічну безпеку не тільки на підприємстві, а й у регіоні. Ці властивості економічної системи уможливають формування загального механізму забезпечення екологічної безпеки.

Основою механізму забезпечення екологічної безпеки хімічних підприємств у складі технопаркових конструкцій є система екологоорієнтованого управління. Під системою екологоорієнтованого управління розуміють систему управління, в якій у загальних і конкретних функціях виокремлені складові, орієнтовані на формування і підтримку екологічної безпеки суб'єктів господарювання. Структурно екологоорієнтована система управління включає організаційну та функціональну структури. В функціональній структурі увага звертається на розподіл відповідальності, планування, організацію, координацію, мотивацію, контроль та аналіз. В організаційну структуру системи екологоорієнтованого управління включаються функціональні підрозділи, що забезпечують взаємозв'язок та єдність природоохоронних і економічних цілей. Одним із таких підрозділів є екоцентр, що організаційно забезпечує екологічну безпеку технопаркової конструкції. У складі екоцентру пропонується створити екофонд з метою концентрації коштів і цільового фінансування заходів, пов'язаних із забезпеченням екологічної безпеки [2].

При взаємодії цих блоків необхідною умовою є вибір стратегії забезпечення екологічної безпеки в технопарковій конструкції відповідно до рівня екологоорієнтованого розвитку. Розрахований комплексний показник екологоорієнтованого розвитку технопаркової конструкції показав доцільність об'єднання підприємств в екологоорієнтований кластер в технопарковій конструкції. При цьому рівень екологоорієнтованого розвитку підвищився з достатнього (окремо по підприємствам) до задовільного рівня після об'єднання підприємств за рахунок кластеризації в технопарковій конструкції.

Таким чином, система управління в механізмі реструктуризації є дуже важливим елементом і процес забезпечення екологічної безпеки відбувається за допомогою проведення превентивних заходів в екологоорієнтованому кластері; зменшення використання сировини, застосовуючи рециклінг; економії енергії за рахунок впровадження ресурсозберігаючих технологій; контролю викидів та скидів у навколишнє середовище; застосування екоменеджменту; отримання устаткування природоохоронного призначення в еколінг.

Література

1 Мамчук І.В. *Організаційно-економічний механізм забезпечення екологічної безпеки реструктуризації підприємств хімічної промисловості: дис...к.е.н. : 08.00.06 / Мамчук Ірина Валентинівна. – Суми, 2012. – 249с.*

2 Мамчук І.В. *Організаційно-економічний механізм забезпечення екологічної безпеки реструктуризації підприємств хімічної промисловості: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.06 „Економіка природокористування та охорони навколишнього середовища” / І. В. Мамчук. — Суми, 2012. — 20 с.*

Ірина МЕЛЬНИК

Київський університет туризму, економіки і права

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Інноваційні зміни у розвитку світового туристичного ринку визначають орієнтири для інноваційної активності українських туристичних підприємств. Процес інтеграції вітчизняних бізнес-структур у світовий ринок підвищує гарантії безпеки для туристів, збільшує їх інформованість, знижує собівартість туристичного продукту, одночасно забезпечуючи його якісну стандартизацію через зменшення кількості посередницьких структур та соціальну відповідальність перед суспільством. Для України зазначена інтеграція сприяє також податковій прозорості бізнесу та підвищенню економіко-політичного іміджу на світовому ринку. Однак тим самим укрупнення туристичних структур зменшує кількість альтернатив розвитку: за рахунок об'єднання створюється перевага за масштабами збуту, використовується дифузія технічних інновацій, впроваджених у інших галузях економіки. Підприємства спрямовують свої ресурси на впровадження інновацій, менше приділяють увагу самостійному пошуку нових нововведень.

Інноваційна діяльність в туризмі спрямована на розробку нових шляхів щодо використання існуючих ресурсів при одночасному пошуку нових. Інновації туристичних підприємств виконують функцію управління попитом через формування підвищеного інтересу до турпродукту.

Інновації в туризмі - складний процес, в якому задіяні споживачі туристичних послуг, організації, що їх надають, органи місцевого самоврядування та інші суб'єкти ринку. Вивчення інноваційної діяльності в туризмі здійснюється за допомогою методу „кейс-стаді” (case-study) на прикладі підприємств туристичного ринку певної країни, що дає змогу ідентифікувати основні інноваційні процеси та визначити особливості їх протікання. Однак відмінності, які зумовлені рівнем попиту, нормами у галузі туристичного права, визначають актуальність дослідження інноваційних процесів в Україні. На думку [1] дослідження інноваційних процесів в туризмі повинне враховувати багатоаспектність, поліструктурність, поліформність та багаторівневість туристичного ринку. Впровадження інновацій туристичним підприємством потребує оцінки здійснення впливу на споживача (прямі інновації - фронт-офісні чи опосередковані - бек-офісні), визначення ступеня даного впливу (радикальні, революційні, модифіковані, комбіновані) та його темпу (швидкі, уповільнені, рівномірні, нерівномірні).